

“Μανούλα μου μήν κλαίς! Μ’ εκανε καλά ο Άγιος Ιωάννης”

/ [Γνώμες](#)

Πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Αθανασίου

...Μιά οικογένεια στην Αθήνα δέχτηκε ένα μεγάλο πλήγμα, το παιδί τους ο Βασιλάκης, Ε΄ Δημοτικού, ξαφνικά έχασε το κέφι του, κλείστηκε στο σπίτι, άρχισαν εξετάσεις και διαπιστώθηκε «μυελογενής λευχαιμία», μετά από παρακέντηση που έγινε στην σπονδυλική στήλη. Αρχισαν οι χημειοθεραπείες, πέφτουν τα μαλλιά του παιδιού και πρέπει να έχει μεγάλη αντοχή κανείς. Έχανε το παιδί τις δυνάμεις του.

Μιά βραδιά, μεσάνυχτα, φωνάζει την μητέρα του.

Μανούλα θέλω μιά χάρη. Να με πάτε στον Άγιο Ιωάννη τον Ρώσο.

Πως, παιδί μου, σκέφθηκες τον Άγιον αυτόν ανάμεσα σε τόσους Αγίους;

Θυμάσαι που πήγαμε εκδρομή πέρσι; Είχαμε πάρει και το βιβλίο με την Ιστορία και τα θαύματά τον. Απόψε, μόλις τελείωσα να το διαβάζω, άκουσα μέσα μου μιά φωνή, σα να μου είπε΄ έλα Βασιλάκη στην εκκλησία μου και θα σε κάνω καλά και σένα.

Ήρθανε. Το παιδί να βλέπατε πως προσπαθούσε να πιαστή από τη ζωή. Πήγε κοντά, προσκύνησε. Άνοιξε τα χεράκια του, προσευχόταν, κατόπιν βάζει το σκουφάκι και τη ζώνη του Αγίου. Και το πιό απλό αντικείμενο μπορεί να μεταφέρει την δύναμη του Θεού. Η μάνα του να κλαίει κοντά στο άγιο λείψανο, και τότε της λέει το παιδί:

Μανούλα μου μήν κλαίς! Μ' έκανε καλά ο Άγιος Ιωάννης.

Πές μου, παιδί μου, πως;

Σταμάτησε το μούδιασμα στο σώμα και ο πόνος στη μέση μου και, εκτός από αυτό, ήρθε μέσα μου χαρά. Χαίρομαι που θα ξαναγυρίσω στο σχολείο μου.

Φύγανε και δεν είπαν σε κανέναν τίποτα. Γύρισαν στην Αθήνα. Πήγαν στο Νοσοκομείο. Έγιναν νέες εξετάσεις και ο καθηγητής είπε πως, με τα αποτελέσματα της παρακεντήσεως, τώρα πιά σταματάμε τις χημειοθεραπείες γιατί αρρώστεια δεν υπάρχει πλέον. Τότε η μάνα είπε τι είχε ζητήσει και τι είχε κάνει μόνο του το παιδί, και είπε ο γιατρός:

Αυτά είναι πάνω από την επιστήμη, είναι στην σφαίρα της πίστεως. Να ευχαριστήσετε τον Άγιο γιατί το εξιτήριο το υπέγραψε ένας Άγιος.

Τον Ιούνιο τελείωσε το Δημοτικό ο Βασιλάκης και είναι όπως θέλη ο Θεός...»